

Tớ còn khoái chơi trò
chọc ghẹo bọn mèo...

“Sắp được rồi, sắp được rồi,
anh giỏi thế!” Tớ hào hứng
cổ vũ anh trai.

“Mà... em à... hay là bọn
mình đừng trêu mèo nhé!”
Hình như anh hơi sợ thì phải.

ÀCH XÌ!

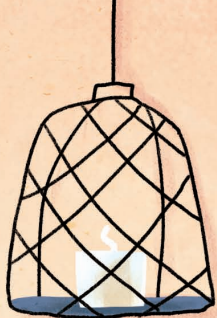
“Anh đừng sợ! Có em đây!” Tổ dững mãnh đón lấy cọng cỏ từ tay anh trai.

Ái chà, con mèo ú hất xì một cái thật to, rồi đuổi anh em tổ chạy khắp phòng.

Vui quá là vui!

Đến giờ ngủ trưa rồi...

“Con yêu của mẹ ơi, tới lúc ngủ rồi.” Mẹ khép cuốn sách lại. Anh và em tớ lúc ấy đã ngủ khì.

“Mẹ ơi, con chẳng buồn ngủ tẹo nào! Con muốn nghe truyện nữa cơ!” Tớ nghênh nghênh cái đầu, cười thật ngọt ngào với mẹ.

“Mẹ cũng đến chịu con!”

